

מתוך הספר 'על הנבחרות האנושית' (פרקים ג'-ד')

האור החרות: לידתה ושיאה של הנבחרות היהודית

ממצרים ועד סיני – האבולוציה של תודעת החירות והמפגש האלוהי.

האדם הגנרי (פרק א')

"נעשה אדם" – ההכרזה המטרימה.
היכולת האנושית לעמוד מול האלוהים.

הדמות המכוננת (פרק ב')

"לך לך" – אברהם אבינו.
הנבחר הראשון האמון על הנחלת מורשת הנבחרות.

האומה הפרטיקולרית (פרקים ג'-ד')

"בְּטָרֶם תֵּצֵא מִרְחֹם הַקֶּדְשִׁיתִי" – העם היהודי.
לידתה של הנבחרות הקולקטיבית מתוך כור
ההיתוך המצרי.

”העם היהודי איננו רק עם שנבחר – אלא עם החי בתודעת נבחרות...
זוהי אינה פריבילגיה חיצונית, אלא עמדה קיומית.”

פרק ג': יציאת מצרים – מסטרוטוס אובייקטיבי לתודעה חיה

הפעולה האלוהית (הסטטוס המקדים)

"והוצאתי", "והצלתי",
"וגאלתי", "ולקחתי".
פעולות אלו אינן רק מפגן
כוח, אלא יצירת יחס
אינטימי של בחירה.

התודעה החדשה (המעבר לאקטיביות)

לא מדובר רק בעם שניצל,
אלא בעם שמתחיל לתפוס
את עצמו כנבחר.
הנבחרות הופכת לנקודה
ארכימדית קיומית.

מצרים

פרדוקס החירות: למי אתם משתעבדים?

רשות פרעה

עבדי פרעה
שעבוד אנושי, דטרמיניזם פיזי.

רשות ה'

- עבדי ה'
- הצטרפות תחת רשותו של מקום – הפיכה
הפיכה לנשא של תודעת נבחרות.
- "תַעֲבֹדוּן אֶת הָאֱלֹהִים עַל הָהָר הַזֶּה"

”לשעבר הייתם עבדי פרעה, מכאן ואילך אתם עבדי ה'. באותה שעה היו אומרים: הללויה, הללו עבדי ה' – ולא עבדי פרעה.” (ירושלמי פסחים) “

מכת בכורות – ההכרעה בין שתי 'נבחריות'

הבכור הוא הארכיטיפ של "הנבחר". אותו הלילה היה עימות בין שתי תפיסות של נבחרות, להמחשת היסוד השרירותי-אלוהי של הבחירה.

הנבחרות המצרית	הנבחרות היהודית
אתנית / מעמדית	בריתית / קיומית
נדחית ומוכה ("עבודה זרה")	נבחרת וניצלת (פסיחה, חגיגת גאולה בבתי ישראל)

סיכום: קורבן הפסח הוא "קורבן הגירות" של האומה. הפסיחה איננה רק הצלה פיזית, אלא בחירה אלוהית מובהקת שנקבעה לדורות.

שירת הים: יצירת משמעות והכתרת המלכות

כאן, לראשונה, העם איננו רק מגיב פסיבי. הוא מוסיף משלו ומפענח את האירוע.

"אֶז יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל..."

הגאולים הם הנבחרים
השירה פורצת מתוך תודעת
נבחרות חסרת תקדים.

הכתרת המלכות כקבלת הנבחרות
"ה' יִמְלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד" – הכרה בכך שהאדם
הנבחר נושא על כתפיו את האחריות
להגשמת הנוכחות האלוהית עלי אדמות.

עוגן החירות: "מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ פְּעִלְתָּ יְהוָה" מדוע מדבר העם על מקדש שטרם נצטווה בו?

01

הסכנה

חויית קתרזיס של נבחרות היא שברירית ועלולה ועלולה להתפוגג.

02

ההכרה

חירות שאינה מתורגמת למבנה ולמקום לא תשרוד.

03

הצורך

הקמת המקדש אינה ציווי חיצוני ראשוני, אלא הכרח פנימי של תודעת הנבחרות – מרחב למפגש מחודש ותמידי.

פרק ד': מעמד הר סיני – שיא המפגש האלוהי-אנושי

הנבחרות
הופכת
מתודעה
לחוויה
טוטאלית.

**"פנים בפנים"
דבר יהוה עמכם
בהר מתוך האש"**

האדם איננו
נענה – הוא
נוכח בתוך
הפנייה
עצמה.

זהו אינו מפגש מתווך. המרחק בין האלוהים
לאדם מצטמצם עד לקצה גבול האפשר.

סוד החירות המוחלטת

חירות
(חקיקה נצחית)

- הנבחרות אינה חלל ריק של "חופש" נטול הקשר.
- זוהי מציאות פוזיטיבית שחורת את הוויית האדם באינסופיות האלוהית.

חרות
(חופש קיומי)

- מי שאינו עוסק בתורה לכוד בדטרמיניזם פיזיקלי ("נזוף").
- העסק בתורה מחבר את האדם בעבותות נצח ומתעלה מעל הפיזיות.

"אל תקרא חרות אלא חרות, שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה"

התורה כפרויקט קיומי יומי (ברכות התורה)

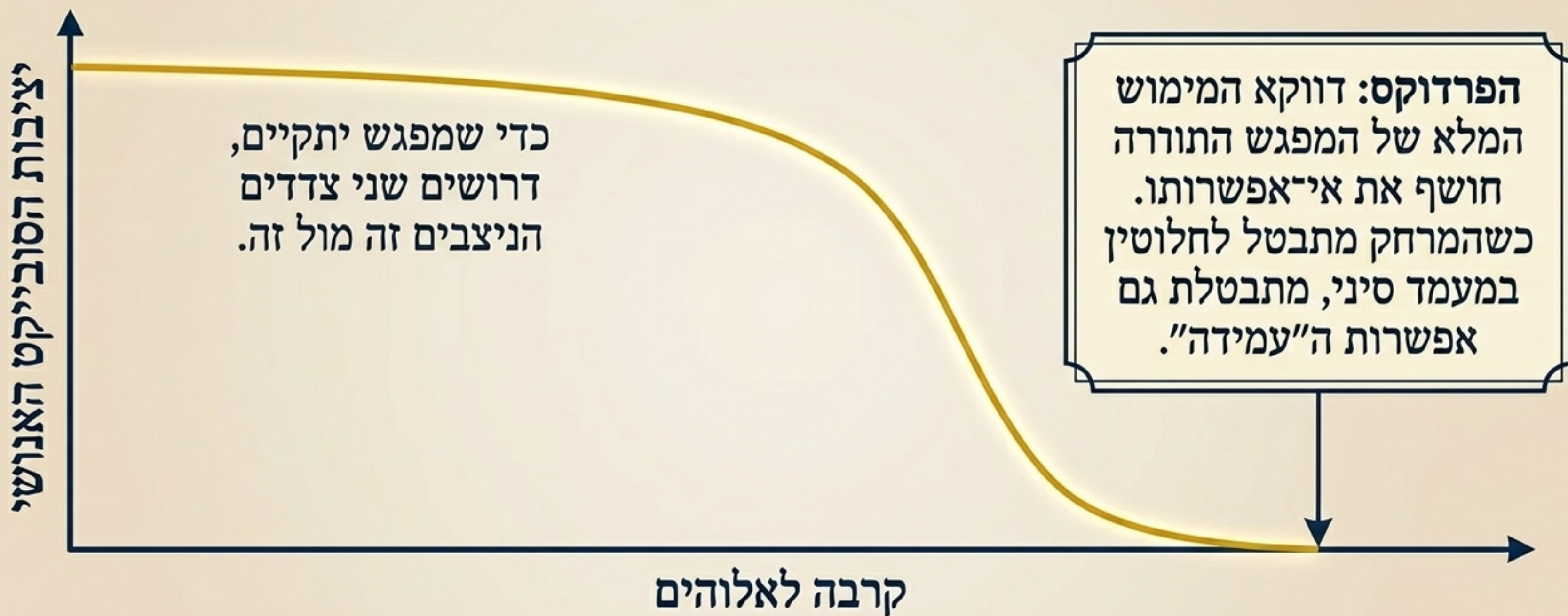
"לעסוק
בדברי תורה": לא
לא רק ביצוע מצווה,
עסק קיומי והטמעה
הווייתית עמוקה
בסובייקט היהודי.

"...וְצִוְנוּ לְעִסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה...
הַמְלִימַד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל...
.. אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים
וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ..."

"המלמד תורה":
אלוהים אינו רק "נותן"
בעבר, אלא נמצא ביחס
מתמשך (אינטר-סובייקטיבי)
כמורה לתלמיד
בהווה.

הברכה הכפולה:
הזיקה המובהקת בין
סגולתיות (בחר בנו)
להתמסרות (נתן לנו).
קבלת התורה מצדיקה
ומשמרת את הבחירה.

משבר ההתגלות: סכנת הקרבה המוחלטת

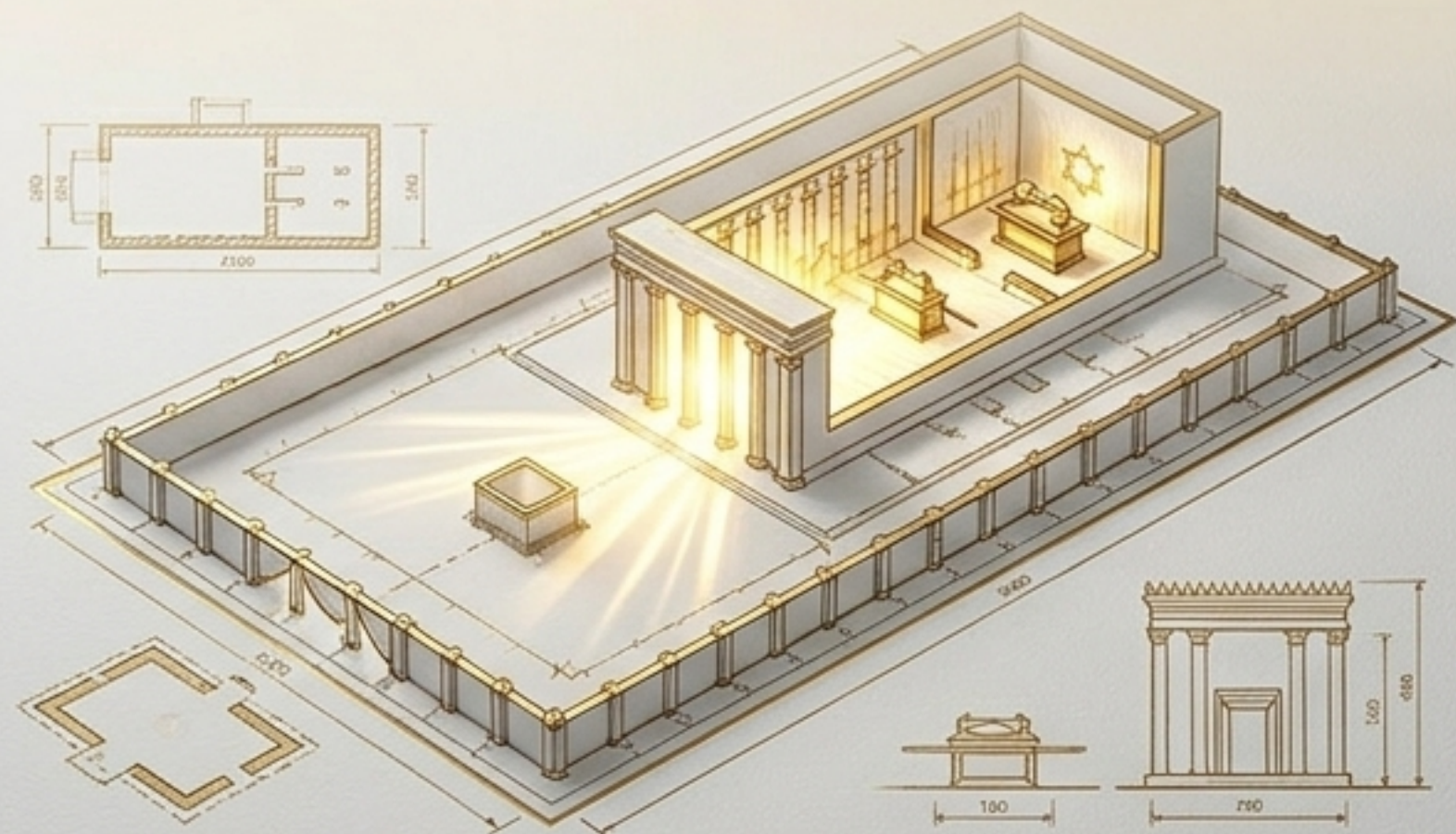
התגובה האנושית: "וְאֵל יִדְבָר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן נָמוּת" – העם מגלה את חוסר יכולתו לשאת חוויה נטולת גבולות. הקרבה הופכת לסכנת כיליון.

סיכום פרקים ג'-ד' והמבט קדימה

המשבר (קריסת המפגש הבלתי אמצעי)
מעמד הר סיני אינו רק שיא – הוא נקודת קריסה.
הפער בין הנוכחות המוחלטת ליכולת ההכלה
האנושית מוליד חרדה ומוביל לחטא העגל.

הפיתרון (לקראת הפרקים הבאים)
המפגש הטוטאלי זקוק למבנה. החירות זקוקה לגבולות
של זמן, מרחב, ותיווך (משכן ופולחן) כדי
להתקיים לאורך זמן ללא סכנת כיליון.

מתוך שבריריות זו של מעמד הר סיני נולד ההכרח במשכן. על המעבר מהתגלות החד-פעמית לבניית משכן הקבע של הנבחרות – בפרקים הבאים של "על הנבחרות האנושית".